ГОД. I. ЯМБОЛЪ. 25 АПРИЛЪ 1924 ГОД. БРОЙ 48.

ТРАКИЕЦЪ

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕНИ И СТОПАНСКО-ЕКОНОМИЧЕСКИ НОВИНИ.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Съединение"—Маранговъ—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв., за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ГЛАЦА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и имении дни по 50 л., за скръбни—100 лева.
Официални обявления по 2·50 лв. на □ с. м. Самѣбитѣ пристави плащатъ по 1·50 лева на дума.
Търговски — по споразумение.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Ржкописи не се връщатъ.

Донка Ив. Райнова
и
Минчо Ил. Ковачевъ
мирови съдия
СГОДЕНИ.
Ямболъ. с. Пашакьой (К.-Агашко).

Д-РЪ М. КАЛДЕРОНЪ
Специалистъ по детски, женски и вѫтрешни болести
се установи на частна практика въ гр. Ямболъ.
Прави всички микроскопически, химически и бактериологични изследвания на кръвьта, стомашния сокъ, урината и храчки.
УСЛУЖВА ВЪ ОКОЛИЯТА.
На нуждающитѣ се отъ лѣкуване чиновници прави улеснения
Всѣки вторникъ следъ обѣдъ преглежда безплатно бедни болни.
Кабинета му е въ ул. „Цариградски булевардъ" № 27
1—5 (на гърба на Земледѣлския магазинъ).
СРЕЩУ ПАЗАРЯ.

ЯМБОЛСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.
ОБЯВЛЕНИЕ № 3745.
Обявява се на интересующитѣ се, че на 29 того, 10 часа преди обѣдъ въ общинското управление ще се произведе търгъ по добавъчно наддаване за доставката на 10,000 клгр. ечемикъ за хранa на общинските коне.
Отъ желающитѣ да доставятъ горното количество ечемикъ се изискватъ сега 2% депозитъ.
гр. Ямболъ, 23. IV. 1924 год. Отъ Управлението.

ВНИМАНИЕ!
Най-модерни артикули за Великденския сезонъ.
Съобщавамъ на почитаемитѣ ямболски граждани и граждани, че истинския — стария магазинъ на „БОХОРЪ" се премѣсти до магазина на „ЛАЗАРЪ", където ще намѣрятъ най-луксозна дамска и мѫжка галантерия на конкурентни цени.
Само единъ опитъ ще оправдае горнето.
Забележка. Нека се яма предъ видъ, че магазина срещу аптека „Звѣзда" не е магазина на „БОХОРЪ".
4—4 Съ почитъ: САМУИЛЪ АРОЙО.

ФОТОГРАФИЯ
на СТАТИ Г. СТАТЕВЪ
до протестантската църква
основана преди 24 години.
Напослѣдъкъ по причина на боледуването и кончината на жена ми, бѣхъ чрезмѣрно много занятъ 5—6 месеци и ателието ми бѣ занемарено.
Днесъ наново всичко е възстановено и изработванитѣ снимки сж сѫщо тѣй художествено изработвани, както тѣ сж били познати на посетителитѣ на ателието ми.
Портретитѣ се изработватъ съ вкусъ, въ различни размѣри и винаги художествено.
Увеличени портрети до естественъ размѣръ.
2—3 Съ почитание: СТ. Г. СТАТЕВЪ

ПРОДАВА СЕ
Единъ парцелъ отъ 220 квадр. метра, ограденъ, съ построени въ него една стая и хизба масивни на ул. «Кралевска».
Споразумение ред. в. «Тракиецъ». 4—4

МНОГО ВАЖНО ЗА СТРОИТЕЛИ И ДРУГИ.
Съобщавамъ на всички строители и домакини, че продавамъ
варь — киречь,
която конкурира всички други варници по процентъ и качество, така и при другитѣ най-евтина. Единъ опитъ ще ви увѣри.
Съ почитание: Георги Стояновъ
до Каргунския мостъ.
2—3

ПРОЕКТИРАНИТѢ ОБЩЕСТВЕНИ СТРОЕЖИ ВЪ ЯМБОЛЪ.

Отъ миналия ноемврий държавата е приготвила около 5 милиона лева, за да строи за модернизиранитѣ нужди на обществото въ Ямболъ и съседнитѣ му населени мѣста сграда, която да обслужва югоизточния край и да краси съ монументалностьта си централния му градъ Ямболъ. Оттогава до сега ямболци търсятъ мѣсто, да го посочатъ на държавата и постройката да се започне веднага.

Отъ десятки години ямболци желаятъ да се водоснабдятъ по типа на днешното водоснабдяване на градоветѣ. Отъ 18 години се изучава. Инженеръ Михаиловски, който започна, умрѣ. Инженеръ Стефановъ, който продължи, е живъ, но неговитѣ протакания сж на пѫть да отложатъ строежитѣ отъ предстоящето лѣто за следующето, до когато не е известно кои отъ всички ще сж живи тогава.

Войната наложи да се прекрати градското газово освѣтление. Лунната свѣтлина е едничка, която показва пѫтя на минувача, но нѣма ли месечина, човѣкъ гази изъ истинско градско блато. Центъра на града има нѣколко лампи отъ електриката на кинематографа, но вънъ отъ тоя централенъ районъ, всичко е въ мракъ и въ калъ.

Въ замѣна на това обаче, има не малко проекти да се електрифицира Ямболъ чрезъ рѣка Тунджа. Но до тая възможность стои възпоследна, унищожаваща възможността.

До преди година касапитѣ бѣха длъжни да продаватъ месо само на касапскитѣ дюкяни и въ общинската каса влизаха не малко мезии отъ собственитѣ й дюкяни и се упражняваше по-добъръ контролъ. Сега е свобода: касапитѣ продаватъ на разни мѣста изъ града и приходата отъ общинскитѣ касапски дюкяни се прекрати.

Въ замѣна на това имаме отличенъ проектъ: градмания тъ безистенъ да се преустрои въ хали, които като се водоснабдятъ и освѣтятъ електрически по модеренъ начинъ, всичко става като въ поговорката: тукъ ли си, Пенке ле, тамъ стой...

Реализирането на този проектъ ще се позабави по причина, че днесъ липсва общински съвѣтъ, който е властенъ за такива разходи.

Ямболъ има 10,000 дек. гора. По качество тя е отъ рѣдкитѣ; по цена струва 100 милиона лева. Въ гжститѣ й дебри обитаватъ фазани, каквито птици рѣдко има по цѣлия Балкански полуостровъ; посрѣдъ нея протича една отъ най-многоводнитѣ рѣки на България—Тунджа; сѫщо тъй посрѣдъ нея минава желѣзо-пѫтна линия Ямболъ—Бургасъ. Потърси ли обаче човѣкъ прѣзъ зимата да си набави кубикъ дърва, търговеца му зема 400 лева! т. е. вмѣсто 4 или 6 лева, както е било преди войнитѣ, тоя кубикъ днесъ струва 80—100 пѫти повече. Да му мислятъ хиромаситѣ и да не сж оставали такива.

Камънитѣ сж почти въ самия градъ. Отъ недрата на Кърклара и Базиргяна могатъ да се извадятъ камъни, за да се построятъ 50 нови града като Ямболъ. Само вадй и носй.

Рече ли човѣкъ да си достави единъ кубикъ, за превозъ само каруцаря зема 110—115 лева.

Заможнитѣ, разбира се, си носятъ, защото тѣ сж заможни, спечелили сж пари съ честь и не само камъне, но всичко имать право да имать. И сиромаха е човѣкъ, но иска ли да ходи по каменна постеля, чикой не му пречи да иде по Кърклара и Базиргяна и да се находи до насита върху камъни.

Въ Ямболъ и край него има всички изобилия, тъй както е и изъ европейско. Разликата е въ това, че тамъ организиранитѣ градове сж възложили на отдѣлни лица да удовлетворяватъ общитѣ нужди посредъ компетентностьта имъ: единъ да пазира цѣлия градъ, другъ да го електрифицира, трети да го водоснабди, четвърти да го направи здравословенъ, пети да устрои театъръ и всички се слушатъ и подчиняватъ на общитѣ нужди, а у насъ индивидуалната свобода е земала своя връхъ и всѣки прави какъвто иска и както разбира. Тамъ строятъ по общъ планъ, а у насъ—всѣки си има свой планъ; тамъ добросъвестно се подчиняватъ на закони, а у насъ всѣки гледа не той да се подчини на закона, но да подчини закона на себе си.

Тамъ сж колективисти, а ние тукъ сме индивидуалисти.

Затуй тамъ строежитѣ сж реални, а у насъ миражни.

С. Т.

„Каменъ и Цена".

Изнесена на Ямболската сцена — и многократно повторена, първата българска опера пожъна блѣскавъ успѣхъ. Отличната ѝ постановка, — постигната при скѫдни технически средства, надмогнати отъ усилията на една безкористна и просвѣтена преданность, — биде оценена по достоинство отъ публиката: масовото стичане на граждантство, въ всичкитѣ му слоеве и възрасти, и спонтанниятъ избликъ на въторга му, се явиха като справедлива награда за положенитѣ старания и заслужена похвала за проявенитѣ дарования на участницитѣ.

Преди, обаче, всеобщото признание да добие свой официаленъ изразъ, то биде афоритарно по най-дързъкъ, и истински-българенъ, начинъ: Единичъкъ въ цѣлъ Ямболъ, въ разрезъ съ цѣлото градско общество—единодушно въ преценката си, — намѣри се г. Т. Чакърмовъ, за да хвърли, въ бр. 281 на в. «Тунджа», камъкъ върху поорастналия вече високо-културно и тъй трудно дѣло, и да се погаври надъ чувствата на тѣзи, които го прегърнаха като свое: а тѣ сж — всички.

За г. Чакърмова' оркестрътъ на «Каменъ и Цена» е билъ *разнебитена шарманка;* хорътъ — *хидра безъ ѫзби,* а групата моми надъ Цена — *сборъ отъ врабчи*..... За да окичимъ сѫ цветоветѣ на негова собственъ жаргонъ музикалния рецензентъ на «Тунджа», ний сѫ пълно право бихми могли да кажемъ: «г. Ч. разбира отъ музика. . . . колкото свиня отъ кладенецъ вода». И, съ това, бихме най-добре предали, — въ якуса на г. Ч. —, впечатлението, що извиква неговиятъ музикаленъ рапортажъ, — който, въ сѫщность, е само единъ музикаленъ battologe.

Нерѣдко дадъ схване авторитѣ положения на произведението (за него Каменъ, тоя типъ на романтичнить любовникъ и революционеръ, е *плоскъ селянинъ*) — рецензентътъ еднакво не е успѣлъ да се добликне до ръста на изпълнението.

Играта на г-ца Апостолова той таксува, — въ непонасимъ по своята слаборгаматность пасажъ, — като непонасима, и съпряжена съ липсата на музикално ухо..... Така не се пишатъ музикални критики, — когато сж чужди на знанието и нѣматъ за цель да посочатъ дефектитѣ на единъ дебютантъ! Непредзирана отъ никого, неподозираща се сама, г ца Апостолова биде «открита» отъ ржководството на «Каменъ и Цена», щастливо откритие, залогъ за оформяването на крупенъ музикаленъ талантъ! Нима могатъ да очудятъ нѣкого несигурностьта